

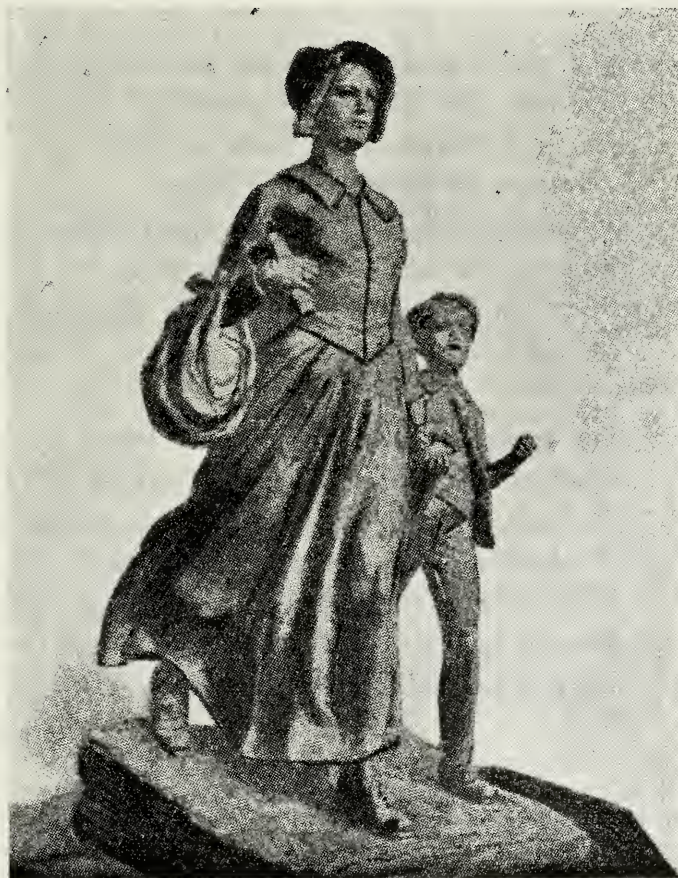
SKANDINAVIENS STJERNE

ORGAN FOR
JESU-KRISTI KIRKE AF SIDSTE DAGES HELLIGE

Nummer 9

1. MAJ 1937

86. Aargang

Til Mo'r.

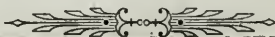

Mo'r, jeg vil tale med Dig i Dag,
 Om alt hvad mig ligger paa Hjerte,
 Jeg vil prøve at leve til dit Behag
 Hvadenten i Fryd eller Smerte;
 Thi hvis jeg vandrer ad Livets Sti,
 Som jeg ved Du ønsker jeg skulde,
 Da vil min Samvittighed føle sig fri
 Den Dag da jeg lægges i Mulde.

Jeg prøver at fatte hvad Du har lidt
 For mig i de Aar der er gaaet;
 Da i min Barndom saa mildt og blidt
 Du lægte de Saar der blev slaaet.
 Ej mindst i min Ungdom da Livets Krav
 Tog mig ud paa de vildsomme Veje,
 Hvor din Bøn og Formaning mig ofte gav
 En vidunderlig Styrke i Eje.

Jeg ønsker at takke Dig, elskede Mo'r,
 Men ak! — mine Ord er saa ringe —
 Gud give saa længe jeg vandrer paa Jord,
 At den Tak, som jeg søger at bringe,
 Maa være en Frugt af Bønnen Du bad;
 Værdig af det Du mig lærte,
 saa fremad mod Maalet jeg vandrer glad,
 I Lys af din Kærligheds Kærte.

Hans Mikkelsen.

De Hellige advares mod Radikalisme.

Tale af Apostel Melvin J. Ballard.

Vi lever i en Prøvelsernes Tid for mange Mennesker, det er prøvende for de rige, som bærer store og stadig stigende Skattebyrder. Det er prøvende Tider for de fattige, som søger Arbejde uden at kunne finde det. Der er mange, som har maattet ydmyge sig til at modtage Understøttelse, og der er mange, som frister en ussel Tilværelse paa den Hjælp de faaar.

Maaske har der aldrig i Kirkens Historie eller i Amerikas Historie eksisteret en mere frugtbar Jordbund for Radikalisme end netop nu. I begge Grupper, i Særdeleshed i det yderliggaaende ser vi, hvorledes Mennesker slutter sig sammen, uden Hensyn til Partier, for Selvopholdelse og fælles Interesse. Det er let at blive hørt, naar Folk med revolutionære Ideer søger at opflamme Folks Følelser og udnytte den Situation, som har udviklet sig i Grupperne, enten de rige eller de fattige.

Herrens Interesse.

Jeg henleder kun eders Opmærksomhed herpaa for at appellere til Kirkens Medlemmer om ikke at lade sig rive med af Radikalismen, enten i den ene Lejr eller den anden, men at vi maa finde en heldig Løsning paa Problemerne gennem Herrens Plan, for han er interesseret i de rige saa vel som de fattige.

Jeg ønsker i Eftermiddag at henhføre til nogle af de Ting, han har sagt. Han har udpeget en Maade, hvorpaa vi kan finde en heldig Løsning af disse Problemer uden Strid, uden den Trætte og Bitterhed, der har vist sig saa mange Steder i Verden.

Først ønsker jeg at læse fra Lærdømmens og Pagtens Bog 104. Kapitel, en Aabenbaring, som fremsætter Herrens Mening med Hensyn til de materielle Ting og deres Fordeling; vi læser fra det 14. Vers:

»Jeg, Herren, udstrakte Himlen og byggede Jorden, som er selve mine Hænders Gerning, og alle Ting deri er mine; Og det er min Hensigt at sørge for mine Hellige; thi alle Ting er mine,

Men det sker paa min egen Maade; og ser, dette er Maaden, hvorpaa jeg, Herren, har besluttet at sørge for mine Hellige, at de Fattige skulle ophøjes derved, at de Rige blive fornedrede;

Thi Jorden er fuld, og der er nok og tilovers; ja jeg be-

redte alle Ting, og har givet Menneskenes Børn deres egen Handlefrihed.

Dersom derfor nogen tager af den Overflødighed, som jeg har beredt, og ikke giver sin Del efter mit Evangeliums Lov til de Fattige og Trængende, skal han med den Ugudelige opløfte sine Øjne i Helvedes Pine.«

Herren hentyder klart til, at han er en god Forsørger, og I kan alle vidne med mig om Sandheden deraf, fordi han har givet Jorden en rig Fylde af alt det, som Mennesket behøver for sin Nødtørft og Komfort, og han har nu vel-signet Menneskene med Midler og Evner til at mangfoldiggøre disse Ting ved de mange vidunderlige Opfindelser, som vi nyder godt af i denne vidunderlige Tidsalder. Han har nedlagt i Jorden Kul, Olie, Guld, Sølv og alt andet i saa rigeligt Maal, at der er nok for alle hans Børn. Han er en liberal Forsørger, men paaviser tydelig nok, at alle Ting skulde komme *alle* hans Børn tilgode og ikke bare nogle faa af dem, og at enhver, der erhverver sig mere, end hans Part deraf, er forpligtet til at overlade en Del af hans Overflod til Gode for dem, der ikke har været i Stand til at erhverve sig deres Part.

Ingen Fader kunde føle sig lykkelig ved at se nogle af hans Børn leve i Luksus, i Paladser omgivet med alt, hvad Verden har at byde paa i Retning af Komfort og samtidig se andre af hans eget Kød og Blod bo i Skure og lide Mangel paa Livets Nødvendigheder. Ingen Fader kunde føle sig lykkelig, naar han vidste, at der var rigelig af alt, og nogle af hans Børn ikke engang kunde faa det Nødvendigste for at opholde Livet.

Og saaledes er det med vor Fader i Himmelen. Han er ikke tilfreds, naar han ser, at alle Jordens Goder er saaledes fordelt, at mange af hans Børn ikke har det nødvendige.

Jeg ønsker her at læse fra Mormons Bog, hvad en af Profeterne har sagt med Hensyn til Menneskets Pligt imod sine Medmennesker. Jeg læser fra Mosiah 4. Kapitel 16. til 18. Vers.

»Og I ville ogsaa selv hjælpe dem, som have eders Bistand behov; I ville meddele af eders Formue til den, der er trængende, og I ville ikke tillade, at Betlerens Bøn kommer til eder forgæves, eller at han fordrives for at omkomme.

Du vil maaske sige: Det Menneske har selv forvoldt sin Elendighed, derfor vil jeg tilbageholde min Haand og ikke give ham af mit Gods, at han ikke skal lide; thi hans Straf er retfærdig.

Men jeg siger dig, o Menneske, at hvo som helst, der gør

dette, har stor Aarsag til Anger, og uden at han omvender sig fra det, som han har gjort, omkommer han for evigt og har ingen Del i Guds Rige.

Og nu, dersom Gud, som har skabt eder, og paa hvem eders Liv og alt det, I have og ere, beror, skænker eder, hvad som helst I bede om paa den rette Maade i Tro, stolende paa, at I skulle faa, o, burde I da ikke meddele hverandre af de Midler, I have?

Herren siger klart nok, at skønt en Mand ikke har været vis eller sparsommelig med det han havde, selv om han har misbrugt eller ødelagt sin Del, og synes ikke at være værdig til Barmhjertighed, saa maa han alligevel have Klæder og Husly. Den usleste Tigger i Landet maa ikke nægtes disse Livets simpleste Nødvendigheder.

Og derfor, siden vi alle er afhængige af Guds Barmhjertighed, maa vi være barmhjertige mod hverandre og forsyne dem med de materielle Nødvendigheder, som vi haaber paa Guds Barmhjertighed imod os, som muligvis er uværdige Syndere, selv om vi er kommet i Besiddelse af store Rigdomme.

Herren har klarligt hentydet til den Fare, der ligger i disse uheldige Omstændigheder. Jeg ønsker nu at læse hans Raad, som er givet os i det 56. Kapitel af Lærdommens og Pagtens Bog. Jeg læser fra det 16. Vers:

»Ve eder, i Rige, som ikke vilde give de Fattige af eders Formue, thi eders Rigdom vil fordærve eders Sjæle, og dette skal være eders Klagemaal paa Hjemsovgelsens, Dommens og Vredens Dag: Høsten er forbi, Sammeren er endt, og min Sjæl er ikke frelst!

Ve eder, i Fattige, hvis Hjerter ikke ere sønderknuste, og hvis Aand ikke er angergiven, hvis Buge ikke kunde mættes, som ikke holder eders Hænder fra andres Gods, hvis Øjne ere fulde af Begærlighed, og som ikke vilde arbejde med eders egne Hænder.

Men velsignet være de Fattige« — og lad mig tilføje, velsignet er de Rige —, som ere rene af Hjertet, hvis Hjerter ere sønderknuste, og hvis Aand er angergiven; de skulle se —« ikke Socialisme, ikke de verdslige Regeringsformer, som Menneskene sætter op for at løse deres økonomiske Problemer, men vi fortsætter med Skriftstedet: for de skal se Guds Rige komme med Kraft og stor Herlighed til deres Befrielse; Jordens Fedme skal høre dem til.

Thi ser, Herren skal komme, og hans Søn skal være med ham, han skal belønne enhver, og den Fattige skal fryde sig.

Og deres Afkom skal arve Jorden fra Slægt til Slægt til evig Tid.«

Den Advarsel, som her gives baade til de Rige og de Fattige, har aldrig passet bedre end den gør nu. Først til de Rige: Herren har givet os alt, hvad vi har. Det kommer fra Jorden, og den har Herren den Almægtige skabt, og han har givet Mennesket Liv og Lejlighed til at samle sig, hvad som helst det har, men Mennesket er bare en Husholder over det og skylder Herren Regnskab for alt det, der kommer ham i hænde. Og det gælder baade for den Fattige og den Rige. Herrens Betingelser for Tingenes Fordeling er fremsat i den Lov, der er givet Kirken, som følger.

Herrens Betingelser er disse, at paa den første Søndag i hver Maaned, skal alle, baade Rige og Fattige samles i Faste og faa en aandelig Velsignelse ud af denne Erfaring. Intet Menneske kan føle med de hungrige, uden han selv hungrer. Hvis vi alle skulde gaa i tre Dage uden at faa noget at spise og kunne ingenting faa, skønt der var rigeligt af alt, og vi var villige til at arbejde for at tjene noget, men kunne ikke faa Lov til at arbejde; hvor mange af os ville være i Stand til at høre paa vore Børns Bøn om Brød uden at tage selv. Det er for at undgaa dette, at Herren har forordnet, at Menneskene ikke skulle drives til at stjæle eller røve og tage Loven i deres egen Haand, men lige meget hvor elendige Folk er, maa de have Klæder og Husly.

Jeg er ikke i Sympati med nogen af de fantastiske Ideer, om at al Rigdommen skal deles ligelig blandt alle; thi paa en ganske kort Tid ville det være det samme om igen. Der er alt for mange Mennesker, som ikke forstaar at tage vare paa Rigdom. Alt hvad de trænger til er Livets Komfort, Føde, Klæder, Husly og Lejlighed til Uddannelse.

Der er andre, der er begavet med Evner og Visdom til at kunne bestyre store Rigdomme paa en gavnlig Maade. Jeg siger, at jeg har intet fundet i Guds Program, der siger, at alle Mennesker skulle være rige, men jeg har fundet, at han har sørget for, at hvert Menneske kunne faa ikke alene Livets Nødvendigheder, men ogsaa Komfort, skønt han ikke har sørget for stor materiel Rigdom.

Det Menneske, som er uheldig stillet, maa ikke være misundelig eller fuld af Begærlighed efter det, som ikke hører ham til. Deri ligger Faren i Dag.

Paa Fastesøndagen skulle vi undvære to Maaltider, og Sympati er vakt for de hungrige, derpaa skulle vi give til Biskoppen, hvad vi har sparet ved at afstaa fra disse to Maaltider, at han dermed kan hjælpe dem, der trænger til Mad.

Vergdens Maade er at, at vi selv udsøger dem, som vi

ønsker at hjælpe; men Herrens Maade er: »Du skal ikke lade din højre Haand vide, hvad den venstre gør. Den, der betaler sit Fasteoffer, ved ikke, hvem der faar det, og den, der modtager det, ved ikke, hvor det kommer fra. Og den bemærkelsesværdige Ting er, at hver eneste Dollar, der bliver betalt gaar til de Trængende, uden nogen som helst Udgift ved Forvaltningen deraf. Ingen anden Institution udfører dette Arbejde, som de Sidste Dages Hellige udfører det.

Der er ikke noget denne Generation trænger mere til end Selvkontrol. Appetitten er stærkere end Villien. Menneskenes Lidenskaber dominerer deres Liv. Hvis der er noget, vi trænger til at genvinde er det Selvkontrol. Det Individ, som har Kontrol nok over sit fysiske Legeme til at afstaa fra Nydelsen af to gode Maaltider, for andres Skyld, har opnaaet en Grad af Selvkontrol, og den største Kamp vi nogen Sinde vil have at udkæmpe vil være med os selv.

Jeg er blevet overladt dette Hus, dette jordiske Tabernakel, og det skulde være min Tjener, jeg maa ikke misbruge det, men holde det i Vigeur, rent, sundt og stærkt, og Udøvelsen af Kontrol over det en Gang om Maanedene, at det maa faste, er en god Begyndelse til Selvkontrol. Det bliver lettere at sige nej, naar Legemet kræver noget, der er skadeligt, og aandelig Kontrol over Legemet kan opnaas ved at begynde med Kontrol over vor Appetit.

Der er en Velsignelse i Fasten. Der kommer til enhver, som saaledes faster, en Taknemmelighed til Herren den Almægtige for, at vi har Føden til vort fysiske Legeme. Det hænder saa ofte, at vi ikke paaskønner de Goder vi har, før vi maa prøve at undvære dem, og derved kommer der en Følelse af Paaskønnelse og Taknemlighed, som vi ellers ikke føler, og i denne Sindsstemning gaar vi til Fastemøde, vi er kommet lidt nærmere til Gud, og derfor er der, som Regel en rigere Fylde af Guds Aand paa vore Fastemøder end paa de andre Møder. Jeg har overværet Fastemøder, hvor Evangeliets aandelige Gaver har været tilkendegivet i højere Gråd, end nogen andre Steder. Og flere af de Sidste Dages Hellige burde nyde disse Velsignelser.

Saa er der Tiendeloven, det er en anden Betingelse Herren stiller. Jeg indrømmer, at før Tiendeloven blev givet, fremholdt Herren en anden Lov, det Ideal efter hvilket hans Rigdom vil blive fordelt i hans Rige, og naar Kristus kommer for at regere Jorden vil denne Lov, som var etableret ved Enok blive genindført blandt Menneskene. Den Forenede Orden var givet til Kirken for at vise dem det fjerne Maal, som endeligt maa naas, men Herren vidste,

at det vilde tage en lang Tid af Forberedelse for at naa dette Maal, og gav os Tiendeloven, som vor Læremester til at bringe os til den højere Orden.

Tiendeloven er det mest retfærdige Skattesystem vi kender noget til. Den kræver en Tiendedel af hvert Menneskes Indtægt, hvad enten de er rige eller fattige, og selv Enken, som maa faa sit Underhold fra Kirken er berettiget til en Velsignelse, hvis hun giver en Tiendedel af det, som kommer hende i hænde. Enkens Skærv blev rost af Mesteren selv, som en af de største Gaver Mennesket kunde give.

Jeg siger denne retfærdige Skat fordrer en Tiendedel af vor Indtægt. Er det retfærdigt? Det er meget liberalt af vor Himmelske Fader kun at forlange en Tiendedel af os. Hvem giver Regn og Solskin, Sneen, der falder i Bjergene, og Varmen om Foraaret, og Sommersolen, der modner alt til Høsten? Den Magt, der standser Frosten og bringer Grøde, alt dette er ikke i menneskelig Magt. Gud den Almægtige ved sin Kraft og under hans Love tilvejebringer det for sine Skabninger, for ikke alene har han skabt Jorden, men han har begavet den med Magt til at underholde Liv, og vi skulle erkende ham som Ejeren og os selv som Lejere.

Der er ingen Mand, der vilde overlade dig sin Gaard eller Mark eller hans Forretning paa saa liberale Vilkaar, at han vilde lade sig nøje med en Tiendedel. Men Herren den mest gavmilde af alle Givere er ogsaa den mest rimelige.

Men her er et andet Princip at tænke over. Det er angaaende en Arveberettigelse. Hver Mand eller Kvinde, som haaber paa et Liv efter Døden, at leve i de evige Verdener vil blive afhængig af en anden til at skaffe os en Verden at leve i, og den, der tilvejebringer den Verden, har Ret til at stille Betingelserne, under hvilke vi kan arve den; og ingen skal arve det celestiale Rige, som ikke har været en ærlig Tiendebetaler. Han forskaffer sig derved Retten til en evig Arv. Saa her staar et stort Princip paa Spil, som indbefatter Menneskets Sikkerhed ikke alene for dette Liv, men for Livet herefter.

Nu ønsker jeg her at læse, hvad en af de gamle Profeter har sagt. Vi finder det i Malakias 3. Kapitel:

Herren havde givet Israels Børn Tiendeloven, men de havde ikke holdt den, ligesom saa mange af os ikke har holdt den, og Herren irettesatte dem derfor ved Profeten Malakias, og her finder vi denne Bebrejdelse og ligeledes en Velsignelse lovet af Herren selv. Jeg læser fra det 18. Vers: »Mon et Menneske tør bedrage Gud? Thi I bedrage

mig, og dog sige I, hvormed have vi bedraget dig? Med Tienden og Afgiften!

Med Forbandelse ere I forbandede, og I, ja, det hele Folk, bedrage mig.

Fører al Tienden til Forraadshuset, at der kan være Spise i mit Hus, og prøver mig dog derved, siger den Herre Zebaoth, om jeg ikke vil aabne eder Himmelens Sluser og udgyde Velsignelse over eder i Overmaal.

Og jeg vil for eders Skyld true Æderen, at den ikke skal fordærve eder Jordens Frugt; og Vintræet paa Marken skal ikke slaa eder fejl, siger den Herre Zebaoth.

Der er nogle af os, der har sagt: »Jeg har betalt min forgæves, jeg har ingen Fremgang gjort, se til den Rige, som ikke har betalt sin Tiende, hvorledes alt former sig for ham, hvorledes han vokser og gror, som et grønt Laurbærtræ; og der er nogle af os, som er faldet i denne Snare. Men et Regnskab er ført over hver Mands Gerninger, om han har betalt sin Afgift og sikret sig sin Ret eller ikke. Naar vi kommer tilbage til Gud og Bøgerne er opladt, og Mænd er dømt efter det, som var skrevet i Bøgerne og Arven er uddelt, da skal vi kende om det var profitabelt at tjene Herren og betale vor Tiende og Ofring eller ikke. Vi kan ikke dømme deri nu, for selv om Herren har lovet at velsigne den Mand og Kvinde, som ærligt betaler sin Tiende har han ikke lovet dem Rigdom i timelig Henseende. Herrens største Velsignelser er aandelige.

Det har gjort et dybt Indtryk paa mig, at jeg i fire af Zions Stave, som jeg har besøgt, ikke har fundet een eneste Tiendebetaler, som har betalt en ærlig og fuld Tiende, paa Socialhjælplisten. Der var mange paa Listerne, men ikke en eneste ærlig Tiendeyder. Jeg siger ikke, at det samme er Tilfældet alle Vegne, thi der er muligvis Tilfælde, hvor en ærlig Tiendebetaler er blevet saa uheldig stillet, at han har maattet modtage Understøttelse af Staten; men jeg har lagt mærke til, at det er meget faa. Saa Herren sørger endnu for Mænd og Kvinder, der betaler deres Tiende.

Jeg glæder mig meget i dette, thi det er Maaden, hvorpaa Udjævningen skal foregaa, det Menneske, som lærer at betale sin Tiende vil efterhaanden blive beredt for noget højere. Men jeg ønsker at sige til eder, som længes efter at se en højere Orden indført, at den Forenede Orden kommer ikke ved at nogle her og nogle der faar Aanden deraf og ønsker at eksperimentere med det. Den kommer, naar Herren er rede, og naar han er rede, vil han inspirere sine Tjenere, som forestaar Ledelsen af Kirken, og modtager Aabenbaring desangaaende, og dem, der ved ærlig Tiende-

betaling gennem Aarenes Løb er forberedt vil blive udvalgt. De er de eneste, der er beredt til at demonstrere Herrens Program af en Fordeling af de timelige Ting i Verden, paa en retfærdig og ligelig Basis.

Problemet vil aldrig blive løst ad politisk Vej ved menneskelige Metoder. Det vil blive løst efter Herrens Vej. Denne Kirke er 100 Aar nærmere Problemets Løsning end noget andet Folk paa Jorden, men vi har endnu en lang Vej at gaa, før vi naar Maalet

Jeg ved, der var Mænd sidste Sommer, der var tilbuddt Arbejde, men nægtede at modtage det, fordi de vilde blive slettet af Socialhjælpslisten.

Herren har sagt: »Du skal ikke være lad; thi den Lade skal ikke æde Arbejderens Brød eller slide hans Klæder. (Lærdommens og Pagtens Bog 42 : 42).

Der er ingen Bestemmelse i Herrens Program, der tillader, at nogen Gruppe af Folket skulde sidde hen i Lediggang. Arbejde har altid været Aanden i Kirken. I vort Fordelingsprogram har vi sagt, at ingen arbejdsdygtig Mand eller Kvinde skulde leve i Lediggang og modtage Hjælp, der er dem, der ikke kan arbejde og selvfølgelig maa de sørges for. Men selv om en Mand maa arbejde for en Dollar om Dagen, lad ham arbejde for det, og hvis han er taalmodig vil der komme en bedre Dag for ham.

Og til de rige ønsker jeg at sige at, havde det ikke været for Statens Understøttelsesprogram, som har kostet saa meget vilde Landet været ødelagt ved Revolution. Det er ene og alene, fordi der eksperimenteres i ovennævnte Retning, at Folk har haft Taalmodighed til at vendte og se, hvad der vil komme ud af det

Men jeg føler, at denne Periode, hvor Regeringer, Love og Ledere kritiseres saa stærkt, er der Fare for at selv Sidste Dages Hellige skal blive revet med af Radikalismen i politiske og økonomiske Spørgsmaal. Vi skulle søge at finde den sikre Kurs, som Sidste Dages Hellige burde følge. Vi maa lide, ja, men kan vi være taalmodige i Ventetiden? Jeg haaber vi kan, og at vi vil være gavmilde og villige til at hjælpe, selv om det gør lidt ondt, at dem, der trænger maa blive sørget for, at vi maa knyttes sammen i et Baand af Sympati og Broderkærlighed og samles om Herrens Program, som byder paa Løsningen af de økonomiske Problemer.

Maa Gud hjælpe os i disse prøvende Tider, at vi maa holde fast ved Troen, være taalmodige og loyale, loyale mod Gud, loyale mod Regeringen, og loyale mod vore Lokal-Myndigheder, hvor vi bor, at vi maa stræbe at fremme Herrens Program og høste de lovede Velsignelser her og i Evighed, jeg beder i Jesu Kristi Navn, Amen.

Ikke Enhver.

Ikke enhver, som siger til mig: Herre, Herre! skal komme ind i Himmeriges Rige, men den der gør min Faders Villie, som er i Himmelen. (Matth. 7 : 21.) Man spurgte engang Jesus, hvilket Bud, der var det største, og han svarede: »Elsk Gud over alle Ting og din Næste som dig selv.« Atter spurgte man ham: »Hvem er min Næste?« og han svarede med at fortælle Lignelsen om den barmhjertige Samaritan. Og vi fik Forklaringen, at det var ikke Præsten, ikke heller Levittèn, men den foragtede Samaritan, der var hans Næste, som var faldet blandt Røvere. Det var ham, som elskede. At det at elske betyder at hjælpe, vil vi se i Luk. 14 : 12., hvor Jesus siger: »Naar du gør Middags eller Aftenmaaltid, da byd ikke dine Venner, ej heller dine Brødre, ej heller dine Frænder, ej heller rige Naboer, for at ikke ogsaa de skulle indbyde dig, og du faa Vederlag.«

Men naar du gør et Gæstebud, da indbyd fattige, vanføre, lamme, blinde!

Saa skal du være salig; thi de have intet at gengælde dig med; men det skal gengældes dig i de Retfærdiges Opstandelse.

Jacob siger i sit Brev 2: 15, 16.: »Dersom en Broder eller Søster er nøgen og fattes den daglige Føde og en af eder siger til dem, gaa bort i Fred, varmer eder og mætter eder; men giver ham ikke det han har behov, hvad gavner det. Eller siger du maaske, jeg er selv saa fattig, at jeg intet har at give. En Vismand har sagt, at ingen er saa fattig, som den, der intet har at undvære til andre. I Dag er en Dag til Offer, efter i Dag kommer Dommen. Læs Matth. 25: 31—40. og du vil se, hvad Jesus selv mente om dette Spørgsmaal. Kærlighed til Næsten betyder at gøre noget for nogen. Ord alene gør det ikke, selv om et kærligt Ord aldrig er omsonst. Maatte Herren give os lydøre, villige Hjerter, der er rede til at gaa, naar han befaler. Maa Tro og Gerning følges ad, saa vil vi i Ro kunne forvænde Herrens Genkomst.

Kan du ej gaa over Havet

Med Evangeliets Bud.

Du kan støtte Herrens Tjeneres Hænder

I en ydmyg Bøn til Gud.

Kan du ikke skænke Tusinder,

Du kan ofre Enkens Hvid.

Og hvad du har gjort for Herren,

Husker han til evig Tid.

Ida Rasmussen.

Det Aaronske Præstedømmes Dag.

Den 15. Maj 1829 blev det Aaronske Præstedømme, som var blevet borttaget fra Jorden paa Grund af Menneskenes Ulydighed og Ugudelighed, gengivet til Jorden.

Johannes den Døber, som var den sidste, der holdt Nøglerne til dette Præstedømme i tidligere Tider kom og meddelte det Aaronske Præstedømme til Joseph Smith og Oliver Cowdery ude i Skoven nær ved Susquehanna Floden i New York.

Siden denne betydningsfulde Begivenhed fandt Sted har Civilisationen gjort større Fremgang end i mange Aarhundreder før.

Et nyt Lys kom til Verden og store Velsignelser er kommet til Menneskeslægten.

Søndag den 16. Maj forventes det, at det Aaronske Præstedømme overalt i Kirken vil mindes denne herlige Begivenhed. Og det er foreslaaet, at to Medlemmer af det Aaronske Præstedømme bliver sat til at holde kortfattede Taler over dette Emne, efter som Tiden tillader i de forskellige Klasseperioder. Disse Taler skulde gives i alle de forskellige Organisationer i Ugens Løb.

Præstedømmsmødet.

Søndagsskolen.

Nadvermødet Søndag Aften.

Ungdomsforeningerne og den

Kvindelige Hjælpeforening.

Forslag til Emner i disse Taler:

1. En kortfattet Beretning om Gengivelsen af Præstedømmet.
2. Resultaterne af Præstedømmets Gengivelse.
3. Ansvar, der paahviler Præstedømmets Medlemmer paa Grund af de Velsignelser, som de har modtaget ved dets Gengivelse.

Grensførstanderskaberne skulde være Medlemmerne behjælpelige med at forberede passende Taler.

Alma L. Petersen
Missionspræsident.

Fra Missionsmarken. 1

ODENSE: Onsdag den 17. Marts. Den Kvindelige Hjælpeforenings 95 Aars Fødselsdag fejredes i Odense med en smuk og vellykket Festlighed. Chokolade og Kager serveredes efter et veludført Program.

ESBJERG: Distriktskonferencen i Esbjerg begyndte Fredag Aften den 26. Marts med en særdeles vellykket Koncert under Ledelse af Ældste Newel Christensen med Søster Katy Christensen som Organist og Hr. E. Iversen, Solist. Lørdag Aften blev et interessant Program udført af Missionærerne i Form af et Tableau: »Hvor kom vi fra? Hvorfor er vi her? og hvor gaar vi hen, naar vi gaar herfra?« Søndag Morgen Kl. 8,30 afholdtes Præstedømsmøde, hvor lokale Brødre talte over forskellige Emner og Missionspræsident Alma L. Petersen gav forskellige Instruktioner. Fra Kl. 10 til 12 afholdtes Søndagsskole. I den første Time udførte Søndagsskolebørnene et udmærket Program, og den næste Time blev benyttet til Vidnesbyrds møde. Kl. 2 Eftermiddag afholdtes Møde, hvor Missionærerne fra Haderslev, Edwin J. Jensen og Grant Rasmussen, samt Søster Selma Petersen, Erik Thomsen, Le-Moyne Petersen og Missionspræsident Alma L. Petersen talte. Kl. 7 Aften afholdtes Konferencens sidste offentlige Møde. Talerne ved dette Møde var Ældsterne Emil Thomsen, Silkeborg, Le-Moyne Petersen, København, og Missionspræsident Alma L. Petersen. Mandag den 29. afholdtes Missionærmøde og om Aftenen afholdt den Kvindelige Hjelpeforening en vellykket Fest og Bazar. Koncerten og de forskellige Møder var særdeles vel besøgt.

SILKEBORG: Onsdag den 31. Marts afholdtes et vel besøgt Møde i Silkeborg, hvor Ældste Emil Thomsen blev afløst fra sin Stilling som Grenforstander i Silkeborg og Ældste Gordon P. Andersen blev indsat som Grenforstander med Figat H. Breum som første og Orville Thomsen som anden Raadgiver.

AARHUS: Fredag Aften den 2. April aabnedes Distriktskonferencen i Aarhus med en ypperlig Koncert under Ledelse af Korets Dirigent Thorvald Jensen, med Søster Oda Nielsen, Organist, og Karl Henningsen, Dirigent for Orkestret. Lørdag Aften udførte Missionærerne fra Randers Gren, R. W. Jackson, Amos Jackson og Marius Hansen, et udmærket Program med Film og Foredrag.

Søndag Morgen Kl. 8,30 afholdtes Præstedømsmøde, Talerne ved dette Møde var Marius Paulsen, Randers; Richard Nielsen, Aarhus; Jes Jensen, Graasten, og Missionspræsident Alma L. Petersen.

Kl. 10 afholdt Søndagsskolen sit Møde, hvor Ældsterne Amos Jackson og Marius Hansen præsenterede Bibelens Historie i levende Modeller. En Del af Tiden anvendtes til Vidnesbyrds møde.

Kl. 2 Eftermiddag afholdtes offentlig Møde, hvor Marius Poulsen, Jes Jensen, Le-Moyne Petersen og Missionspræsident Alma L. Petersen talte.

Kl. 7 Aften afholdtes Konferencens sidste Møde. Talerne ved dette Møde var Jes Jessen, Marius Poulsen, Robert Nelson, Le-Moyne Petersen og Missionspræsident Alma L. Petersen.

Mandag den 5. April afholdtes Missionær-Møde, og om Aftenen afholdt den Kvindelige Hjælpeforening en vellykket Fest og Bazar.

RANDERS: Søndag den 4. April blev Niels Martinus Andersen, Ellen Marie Christensen, Johanne Sophie Nielsen og Inge Grethe Andersen døbt af Ældste Amos Jackson.

HERNING: Søndag den 4. April blev Hans Martinus Jensen og Mariane Marie Mouritzen døbt af Ældste Melvin R. Liljenquist.

AALBORG: Lørdag den 10. April blev Thomas Peter Præsteman Olsen døbt af Ældste Jefferson Jørgensen, og Gudrun Johanne Alstrup døbt af Ældste Leland C. Hansen.

HJØRRING: Lørdag den 10. April blev Mary Johanne Nielsen døbt af Ældste Ancker Schade.

KØBENHAVN: Søndag den 7. Marts blev Grethe Vibeke Ørregaard døbt af Ældste Paul B. Tanner.

Søndag den 21. Marts blev Helene Guttman og Dorrit Andersen døbt af Ældste Robert Nelson. Ely Nielsen fra Helsingør døbt af Ældste Alvin M. Jacobsen. H. Hødt Hansen døbt af Ældste Enoch Thorn og Clara B. Hødt Hansen døbt af Ældste Homer R. Simonsen.

Søndag den 23. Marts blev Asta Olsen døbt af Ældste Robert Nelson, og Ruth Christensen, Slagelse, døbt af Ældste Lewis A. Westenskov.

Søndag den 18. April blev Alma Kruse døbt af Ældste Homer R. Simonsen og Hjordis E. Nielsen fra Helsingør døbt af Ældste David S. Nielsen.

Forflyttelser.

Ældste Enoch Thorn er forflyttet fra København til Aarhus, hvor han er beskikket til at virke som Distrikts-Præsident over Aarhus Distrikt. Ældste Ormand W. Schade er blevet afløst fra sin Stilling som Missionssekretær og beskikket til at virke som Grenforstander i Aarhus. Ældste P. E. Henriksen er forflyttet fra Horsens til København, hvor han overtager Stillingen som Missionssekretær. Æld-

ste B. Marion Thompsen er forflyttet fra Aarhus til Herning og Ældste Harold Yeates Andersen fra Randers til Horsens.

Afløsninger.

Ældsterne Boyd J. Larsen, Richard H. Jackson, Jefferson Jørgensen og Boyd T. Karren er blevet afløst efter et vel udført Missionsarbejde, og er nu paa Vej til deres Hjem i Amerika. Savnet af disse fire ihærdige unge Mænd, sammen med Ældsterne Robert Nelson, Thomas C. Sørensen og Lewis A. Westenskov, som for ganske kort Tid siden er afrejst fra Danmark, vil blive følt dybt og længe af Kirkens Medlemmer i den danske Mission. Disse Brødre har hver især arbejdet 2½ Aar i Danmark, hvor de har vundet mange Venner, baade for dem selv og for Kirken.

Paa Besøg til Danmark.

Vi har modtaget Brev, at Fru N. C. Lyngby fra Salt Lake City, Utah, agter at besøge Danmark i Foraaret. Fru Lyngby sejler fra New York med et af den polske Linies Skibe den 15. Maj, og vil altsaa være i København sidst i Maj. Fru Lyngby glæder sig meget til at mødes med Slægt og Venner her hjemme.

Stor Fødselsdags Festlighed.

I Anledning af Ældste Hyrum Jensens 68 Aars Fødselsdag den 13. Marts samledes over 100 Danske i hans Hjem paa Highland Drive om Aftenen nævnte Dag for at lykønske ham, og et interessant Program af individuelle Hyldest, Bemærkninger og Sangnumre blev udført, ledet af Præsidentinden for den danske Emigrantforening, Mrs. Anna Christiansen. Af danske Brødre talte Ældsterne Søren Jespersen, Anton Christensen, D. E. Lund, Vicekonsul H. M. H. Lund, Rasmus K. Sørensen, Orla Nielsen og Niels F. Green. Fremdeles udtalte nogle af Familiens tilstedeværende mandlige og kvindelige Slægtninge sig. Det blev fremhævet, at Broder Hyrum Jensen gennem Aarenes Løb havde bistaet mange danske Folk, ved blandt andet som Bygmester og Husejer at give mange Arbejde; og hans paladslignende Hjem med Selskabslokale og Haveparken har ved mange Lejligheder været overladt vor danske, kirkelige Organisations Ungdomsforening og Emigrantforening til fri Afbenyttelse, hvilket har været meget paaskønnet. Ældste Hyrum Jensens Hustru er for nærværende Raadgiver til Emigrantforeningens Præsident og har stedse udvist den samme Velvilje mod danske Brødre og Søstre som

hendes Mand. Ældste Hyrum Jensen virkede som ung Mand som Missionær i Danmark, og opførte da Kirkens Missionsbygning i Aalborg.

Efter Programmets Afslutning blev alle tilstedeværende opvartet med fint Bagværk og Lemonade.

N. F. G.

Gratis Rejse til Ungdomsstævnet.

I Konkurrencen »Hvorledes kunde De tænke Dem Ungdomsstævnet i 1938« blev Program Nr. 1 den vindende. Dette Nummer har vist sig at tilhøre Br. Richard Nielsen, Aarhus, som saaledes har vundet fri Rejse til Stævnet i Odense. Forskellige andre værdifulde Indsendelser er blevet modtaget og disse opbevares af Hovedbestyrelserne for de mange gavnlige Vink de indeholder.

Bøn.

*O lær mig ret i Aand at bede
Ved Dagens Travlhed og i Løn,
Saa at mit hele Liv hernede
Til sidst maa være som en Bøn,
Med Lov og Tak for hvad du gav,
Med Sejer over Død og Grav.*

INDHOLD:

Til Mo'r.....	130	Fra Missionsmarken	140
De Hellige advarer mod Radi- kalismen	131	Paa Besøg til Danmark.....	143
Ikke Enhver.....	139	Stor Fødselsdags Festlighed..	143
Det Aaronske Præstedømmes Dag	140	Gratis Rejse til Ungdoms- stævnet	144
		Bøn	144

SKANDINAVIENS STJERNE, Organ for den danske Mission af Jesu Kristi Kirke af Sidste Dages Hellige, udkommer den 1. og 15. i hver Maaned. Pris 25 Øre pr. Nummer, 6 Kr. pr. Aar.

Ansvarshavende Redaktør: *A'ma L. Petersen,*

Priorvej 12, København F.

Medredaktør: *Hans Mikkelsen,*

Priorvej 12, København F.